

Jove Orquestra Nacional de Catalunya & Espina —J. Ch. Bach, Mozart i Haydn

Estiu al Palau - Festival Bachcelona

Dijous, 17 de juliol de 2025 – 20 h

Petit Palau

En col·laboració amb:

Compromís amb el medi ambient:

Amb la col·laboració de:

ASSOCIACIÓ
ORFEO
CATALÀ

**Ajuntament
de Barcelona**
Institut de Cultura

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

GOBIERNO
DE ESPAÑA

MINISTERIO
DE CULTURA

Membre de:

EUROPEAN
CONCERT HALL
ORGANISATION

Programa

Jove Orquestra Nacional de Catalunya*

Joan Espina, violí solista i director

*Agrupació amb finalitat pedagògica

Johann Christian Bach (1735-1782)

Simfonia en Sol menor, op. 6 núm. 6

Allegro

Andante, più tosto Adagio

Allegro molto

Wolfgang Amadeus Mozart (1756-1791)

Adagio i Fuga en Do menor, KV 546

Joseph Haydn (1732-1809)

Simfonia núm. 92, en Sol major, Hob. I:92

Adagio – Allegro spiritoso

Adagio cantabile

Minuetto. Allegretto – Trio

Finale. Presto

Aquest concert té una durada de 60 minuts, sense pausa.

La durada del concert és aproximada.

Concert enregistrat per Catalunya Música.

#antiga #jovestalents

Palau de la Música Catalana

Yuja Wang & Mahler Chamber Orchestra /
Orquestra Simfònica de la Ràdio de Baviera
& Simon Rattle / Cecilia Bartoli /
musicAeterna & Teodor Currentzis /
Víkingur Ólafsson / Staatskapelle Dresden
& Daniele Gatti / Anne-Sophie Mutter,
Yefim Bronfman & Pablo Ferrández /
Lang Lang / Sondra Radvanovksy / Sabine
Devieilhe & Jakub Józef Orliński / Sheku
& Isata Kanneh-Mason / Seong-Jin Cho
& London Symphony Orchestra / Janine
Jansen & Camerata Salzburg / András
Schiff / Budapest Festival Orchestra & Iván
Fischer / Orchestre des Champs Élysées &
Philippe Herreweghe i més de 200 concerts!

Temporada 2025–2026

Entrades i abonaments ja a la venda

Poema

Parla

Com a l'alzinar,
allí on el caçador
atrapa el llapí
amb la llacera,
així l'encalç del mot
que es desdiu del silenci.

L'alenda del món,
el tímid remoreig,
la lesura de no saber-se
al costat de les coses
quan es trenca el caos
i arriba el balbuceig.

Si algú no se'ns adreça,
en allò que *viu* i *és*,
com el coneixerem?

Compartir pa i taula
és estimar els noms,
la conversa, el so
fugaç d'un aleteig
rere el turó feréstec.

Perquè l'amor és una escolta.
I tot ressona i canta.

Som perquè algú
ha parlat.

Lluís Calvo

Del llibre *Talismà*.

Barcelona: LaBreu Edicions, 2017.

Connecta't a Palau Digital!

Concerts i continguts divulgatius
exclusius disponibles gratuïtament
a palaudigital.cat

Veure ara

Comentari

Quan la influència no és angoixant

La influència en el món de la música actualment pot ser angoixant, però en el passat era un procés orgànic pel qual els músics i els seus successors aprenien de l'exemple d'altres grans músics. L'estil de Johann Sebastian Bach és la síntesi de l'estil dels seus contemporanis alemanys, italians i francesos i és potser per això que la influència de Bach ha arribat fins als nostres dies. En aquest programa de la Jove Orquestra Nacional de Catalunya podem apreciar la influència en les obres que escoltarem a través de l'ascendent de Bach o els seus fills.

L'any 1764 un joveníssim Mozart de vuit anys es va instal·lar a Londres amb la seva família durant un any i mig. Allà va conèixer Johann Christian Bach, últim fill de Bach, que era mestre de música a la cort anglesa i a més d'ajudar-lo contractant-lo per tocar en la sèrie de concerts que havia creat a Londres amb el també compositor Carl Friedrich Abel, el va influir.

El fill petit de Bach es va establir a Londres el 1762 després de passar per Berlín, on es va instal·lar a casa del seu germà, Carl Philipp Emanuel, després de la mort el 1750 del seu pare; i a Itàlia, on el 1754 va anar a estudiar el fenomen de l'òpera. L'èxit de l'estrena de les seves òperes a Itàlia va arribar a Anglaterra, on va ser contractat el 1762 com a compositor oficial del King's Theater de Londres. Les *Simfonies* de Johann Christian no únicament són importants perquè van influir el jove Mozart, sinó perquè són emblemàtiques del segle XVIII. Quan a final de la dècada del 1760 escriu la *Simfonia en Sol menor, op. 6 núm. 6*, la forma musical de la simfonia tot just estava en procés de formació, tant en la ment dels compositors com en les oïdes del públic. L'obra, que molt possiblement es va estrenar en la sèrie de concerts que Johann Christian tenia amb Carl Friedrich Abel, va contribuir al gust del públic per la música instrumental.

En tres moviments en tonalitat menor, la *Simfonia* revela les principals innovacions aportades a la forma pel fill petit de Bach, a més de crear un esclat de passions *Sturm und Drang*. Una música instrumental on el sentiment i la passió instantanis contrastaven amb la racionalitat i complexitat contrapuntística del Barroc. Una obra en la qual es perceben atmosferes que escoltarem més tard en Mozart, però que hauríem de sentir amb les oïdes de descoberta de finals de la dècada del 1760, amb el dramatisme del primer moviment, l'inquietant i emotiu moviment lent i la pirotècnica conclusió amb un sobtat final deixat a la imaginació de l'oient.

Mozart va escriure la *Fuga en Do menor* a final del 1783 originàriament per a dos pianos després d'estudiar i tocar les partitures de Händel i Johann Sebastian Bach que li havia deixat el baró Gottfried van Swieten. El 1788 va transcriure la fuga per a orquestra de cordes i hi va afegir un *adagio* introductori amb dramatisme i un inquiet llenguatge harmònic que recorda l'estil *Empfindsamkeit* o sentimental d'un altre Bach, Carl Philipp Emanuel, que va fer de frontissa entre el Barroc i el Classicisme de Mozart i Haydn.

Joseph Haydn escriu la *Simfonia núm. 92, en Sol major* el 1789 com a part d'un grup de tres simfonies encarregades per Claude-François Rigolet, comte d'Ogny, que ja li havia encomanat les conegudes com a *Simfonies de París* (números 82-87). Última simfonia abans de les dotze anomenades de Londres, és un compendi de les trenta anteriors, amb un brillant primer moviment que contrasta amb el lirisme de l'"Adagio", seguit d'un "Minuetto" que ens porta a un enèrgic i enginyós "Finale" de brillant escriptura contrapuntística.

Lourdes Morgades, periodista especialitzada en música

45 FESTIVAL DE TORROELLA

03.08—22.08
2025

03.08.25
Les Musiciens
du Louvre

06.08.25
Marco Mezquida

07.08.25
Tasto Solo

08.08.25
SenArts Wind
Quintet

09.08.25
Armonico
Consort

10.08.25
Janine Jansen
Camerata
Salzburg

10.08.25
András Schiff

13.08.25
Carles Marigó
Cobla Montgrins

14.08.25
Serena Sáenz
Orquestra
Simfònica del
Vallès

15.08.25
Mariona Camats
Eudald Buch

16.08.25
Joaquín
Achúcarro

17.08.25
Vespres d'Arnadí
Anna Bonitatibus
Emóke Baráth

20.08.25
Niño de Elche
Abdullah
Miniawy

21.08.25
Leonidas Kavakos
Apollon
Ensemble

22.08.25
Lucile Boulanger

05.07.25
Acadèmia
S-EEEmerging

01.07—19.08.25
In-Edit Empordà

LA REDEMPCIÓ DEL TEMPS

Organitza:

JM Torroella de Montgrí

Amb el suport de:

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

Regidoria de Cultura
Ajuntament de Torroella de Montgrí

Ministerio de Cultura
Gobierno de España

Ajuntament de
Torroella de Montgrí

Diputació de Girona

Departament de Cultura
Ajuntament de Girona

Departament de Cultura
Ajuntament de Girona

Sabadell
Fundació

OPERA
GRANADA

CLUB NAUIC BRUNO
TOROELLA DE MONTGRÍ

STEINWAY & SONS

JORQUERA

Mitjana oficial:
LAVANGUARDIA

ara.cat

EL PUNT AVUI

300t

carlomag

rtve

Col·laboradors:

La Ramon

Spotify

Mediaviva

Explanada de Sant Jordi

CINEMA
MONTGRÍ

CHENET THURFAUT

AMBA

1881

La Costa

MOU
ING

El Festival és membre de:

EEEMERGING

IN-EDIT

fest clàssica

JM Catalunya

apropa
cultura

Plan de recuperació, transformació i resiliència

Plan de recuperació, transformació i resiliència

Plan de recuperació, transformació i resiliència

Born

Born

A RECER DE LA FÚRIA DEL MÓN

Més informació i entrades www.festivaldetorroella.cat

Biografies

Jove Orquestra Nacional de Catalunya

La Jove Orquestra Nacional de Catalunya, nascuda el setembre del 1993 amb el nom de Jove Orquestra Simfònica de Catalunya (JOSC), el 1999 passa a anomenar-se JONC. El projecte va ser dirigit per Josep Pons des de la seva fundació fins al 2001, any en què Manel Valdivieso n'agafa el relleu com a director artístic.

L'any 1999 es constitueix la Fundació JONC per aglutinar el nombre creixent d'iniciatives que van prenent forma en el seu si. El Patronat està integrat per diversos representants de la Generalitat de Catalunya, així com del cercle cultural i musical català.

Des del naixement, els objectius principals de la JONC són facilitar una formació orquestral integral als joves músics del nostre país i complementar la tasca que en aquest terreny es desenvolupa als conservatoris i centres superiors, a més de col·laborar activament en la seva inserció professional. Així mateix, es vetlla per oferir un producte cultural de la màxima qualitat i apropar-lo a tots els públics, amb una clara vocació social i pedagògica.

Per fer-ho possible, l'activitat de la JONC es desenvolupa mitjançant trobades de treball, concerts simfònics i de cambra adreçats al públic en general i a col·lectius amb necessitats especials, a més de preparació de material didàctic, classes, conferències, etc.

La Fundació Jove Orquestra Nacional de Catalunya inclou dues orquestres diferents, a les quals s'accedeix per audició pública: la JONC Alevins està formada per joves músics de fins a dinou anys, mentre que la JONC està integrada per músics de fins a vint-i-cinc anys.

La JONC ha participat als festivals i ha actuat a les sales de concerts més importants del país, sota la direcció de mestres del prestigi de Josep Pons, Guy van Waas, Ernest Martínez-Izquierdo, Jordi Mora, Manel Valdivieso, Barry Sargent, Jan Caeyers, Robert King, Paul Goodwin, Andrew Parrott, Antoni Ros Marbà, Lutz Köhler, Salvador Mas, Edmon Colomer, Karl Anton Rickenbacher, Valery Ovsyanikov, Gordan Nikolic i Pablo González.

Joan Espina, violí solista i director

Nascut a Mollerussa, va iniciar els estudis musicals a la seva ciutat i els finalitzà amb premi d'honor al Conservatori de Barcelona amb Agustín León Ara. Amplià coneixements amb José Luis García Asensio i Vicente Huerta a l'Escuela Superior de Música Reina Sofía de Madrid. Realitzà un màster de violí barroc a l'ESMUC amb Emilio Moreno.

Ha obtingut diversos premis en concursos nacionals de violí i de música de cambra. Ha ofert nombrosos recitals i concerts de cambra per tot el territori nacional, Europa, l'Àfrica, Amèrica i el Pròxim Orient.

Ha actuat com a solista a les principals sales del país, sota la batuta de mestres com ara Giovanni Antonini, Juan José Mena, Jesús López Cobos, John Storgards, Alfons Reverté, etc. Recentment ha estrenat com a solista el *Concierto de los elementos* de Fabià Santcovsky amb l'Orquesta de RTVE.

Des del 2018 és ajudant de concertino de l'Orquesta Nacional de España, després de més de deu anys com a solista de violins segons. És convidat com a concertino per orquestres com ara l'ONE, OBC, Orquestra Simfònica del Vallès, Orquestra Julià Carbonell de les Terres de Lleida, Orquesta de RTVE, etc. També col·labora habitualment com a professor convidat de la Jove Orquestra Nacional de Catalunya.

En l'àmbit de la interpretació històricament informada, ha col·laborat amb els grups Zarabanda, Vespres d'Arnadí, Academia 1750, Nereydas, Impetus Ensemble, etc. a més a més de nombrosos projectes personals, com Les Inégales.

Toca amb un violí italià de finals del segle XVIII i un violí del lutier cremonès Riccardo Bergonzi.

També et pot interessar...

Estiu al Palau – Festival Bachcelona

Dimarts, 22.07.25 – 20 h

Petit Palau

Accademia del Piacere

Fahmi Alqhai, viola de gamba i director

M. Marais: *Suite en Re menor* (primer llibre de *Peces per a una i dues violes*)

Ch. Dieupart: *Suite en Mi menor* (núm. 4 de *Sis suites de clavecí, ambientades en concert*)

F. Couperin: *Suite L'Imperiale* (de *Les Nations*)

J. S. Bach: *Obertura a la francesa, BWV 831*

Preus: 25 i 35 €

Mecenes d'Honor

Mecenes Protectors

Mecenes col·laboradors

Mitjans Col·laboradors

Col·laboradors

Armand Basi – Ascensors Jordà – Bagués-Marsiera Joiers – Balot Restauració – Caixa Enginyers – Calaf Grup – CECOT – Colonial – Fundació Antiques Caixes Catalanes – BBVA – Fundació Castell de Peralada – Fundació Metalquímia – Gómez-Acebo & Pombo – Helvetia Compañía Suiza S.A. de Seguros y Reaseguros – Illy – Quadis – Saba Infraestructures, S.A. – Saret de Vuyst Travel – Scasi Soluciones de Impresión S.L. – Soler Cabot – Veolia Serveis Catalunya

Benefactors d'Honor

Mariona Carulla Font – M. Dolors i Francesc – Pere Grau Vacarissas – María José Lavin Guitart – Marta Mora Raurich – M^a. del Carmen Pous Guardia – Daniela Turco – Joaquim Uriach i Torelló – Manel Vallet Garriga

Benefactors Principals

Elvira Abril – Eulàlia Alari Ballart – Pere Armadàs Bosch – Rosamaria Artigas i Costajussà – Professor Rafael I. Barraquer Compte – Núria Basi Moré – Francesc Xavier Carbonell Castellón – Lluís Carulla Font – Joaquim

Coello Brufau – Josep Colomer Viure – Josep Daniel i Lluïsa Fornos – Isabel Esteve Cruella – Casimiro Gracia Abian – Jordi Gual i Solé – Ramón Poch Segura – Juan Eusebio Pujol Chimeno – Juan Manuel Soler Pujol – Joan Uriach Marsal

Benefactors

Maria Victoria de Alós Martín – Mahala Alzamora Figueras-Dotti – Zacaries Benamiar – Gemma Borràs i Llorens – Jordi Capdevila i Pons – David Carrasco Chiva – Oriol Coll – Rolando Correa – Elvira Gaspar Farreras – Pablo Giménez-Salinas Framis – Maite González Rodríguez – Irene Hidalgo de Vizcarrondo – Pepita Izquierdo Giralt – Immaculada Juncosa – Joan Oller i Cuartero – Rafael Pous Andrés – Inés Pujol Agenjo – Pepe Pujol Agenjo – Toni Pujol Agenjo – Carla Sanfeliu – Josep Ll. Sanfeliu – Marc Sanfeliu – Elina Selin – Jordi Simó Sanahuja – M. Dolors Sobrequés i Callicó – Salvador Viñas Amat

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

